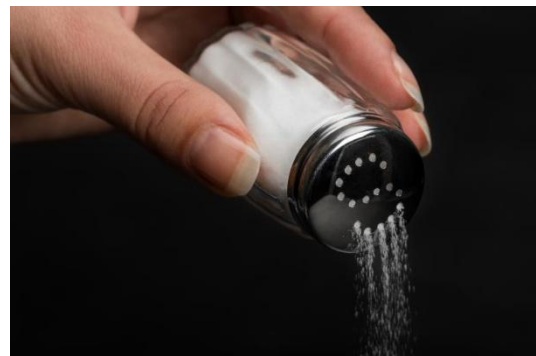

“ท่านทั้งหลายเป็นเกลือของโลก... ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างของโลก” (มัทธิว 5:13-14)

ในพันธสัญญาเก่า **เกลือใช้ในการถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อชำระ** (เลวีนิติ 2:13) แสดงถึงพันธสัญญาที่มั่นคงกับพระเจ้า **เกลือยังรักษา ชำระล้างบาป และนำสันติสุข** (มาระโก 9:50) ดังนั้นพระองค์จึงเตือนให้เราอย่าเป็นเกลือที่จืดไป ขาดซึ่งความดี ขาดซึ่งชีวิตพระในตนเอง นักบุญโธมัส อควีโนัส อธิบายว่า **สาวก คือ เกลือที่ถนอมร่างกายสำหรับนิรันดร์** โดยการเทศนาความจริงนิรันดร์ และกำจัดความขึ้นของกิเลสตัณหา นักบุญฮิลารีแห่งปัวติเยร์อธิบายว่า **สาวก คือ ผู้ปรุงรสชาติทั้งมวลมนุษยชาติด้วยคำสอนสวรรค์** นักบุญพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ตรัสว่า **เกลือ คือ สัญลักษณ์ของการอนุรักษ์ชีวิตท่ามกลางความตาย และการรักษาความสัมพันธ์อันมั่นคงกับพระเจ้า** ทรงชี้ว่า เกลือให้ **“รสชาติแห่งชีวิต”** ด้วยความชื่นบาน ความกระตือรือร้น พระสันตะปาปาฟรังซิสเสริมว่า **เกลือช่วยถนอม “อาหาร”** ที่สำคัญที่สุดคือพันธสัญญากับพระเจ้า ซึ่งไม่เสื่อมสลาย (เลวีนิติ 2:13)

เกลือใช้ปรุงรสอาหาร เป็นส่วนผสมที่มองไม่เห็นซึ่งให้รสชาติแก่ทุกสิ่ง ตั้งแต่สมัยโบราณเกลือจึงเป็นสัญลักษณ์ของปัญญา คุณธรรมที่มองไม่เห็น แต่เพิ่มรสชาติให้กับชีวิต ซึ่งหากปราศจากมัน ชีวิตก็จะจืดชืดไร้รสชาติ หรืออีกนัยหนึ่ง ชีวิตของเราต้องเริ่มต้นและครอบคลุมด้วยปัญญาใน

การดำเนินชีวิต แม้เราไม่เห็นตัว **“ปัญญา”** แต่สำคัญในการคิด เลือกลง และตัดสินใจ ซึ่งนำมาซึ่ง **“ความรอบคอบมีปัญญา”** แม้มองไม่เห็นแต่รู้สึกได้ว่า **“ผู้นี้มีปัญญา”**

พระองค์ทรงใช้ภาพของเกลือทันทีหลังจากสอนสาวกของพระองค์เรื่อง **ความสุขแท้ 8 ประการ** เป็นไปได้ว่าพระองค์สรุปคำสอนเรื่องนี้ว่า เป็นเกลือแห่งชีวิตคริสตชน เพราะนำปัญญาจากสวรรค์ลงมาสู่โลก และเป็นปัญญา พระพรที่นำไปสู่สวรรค์ เพื่อจะได้รับพร เพื่อจะมีความสุขแท้ๆ (ไม่ปลอม) และสมบูรณ์ เราไม่ควรตั้งเป้าหมายที่จะแข็งแกร่ง ร่ำรวย และมีอำนาจ แต่ควรมีความอ่อนน้อมถ่อมตน อ่อนโยน มีเมตตา ไม่ประนีประนอมกับความชั่ว แต่เป็นผู้สร้างสันติสุขให้แก่ทุกคน

“ความสุขแท้ 8 ประการ และภาพของเกลือ” จึงเป็นสิ่งที่ให้รสชาติแก่โลกที่อยู่รอบตัวเรา เริ่มที่เราคือ “ความสุขแท้และเกลือ” ที่คงแผ่นดิน เราจึงต้องมีคุณสมบัตินี้ก่อน เราจะให้รสชาติไม่เพียงแต่แก่ชีวิตของเราเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงชีวิตของสังคมที่เราอาศัยอยู่ด้วย

เกลือไม่เพียงแต่ให้รสชาติเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่อีกอย่างหนึ่งซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสมัยของพระคริสต์ นั่นคือการถนอมอาหารไม่ให้เน่าเสีย มีสิ่งที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียวที่ควรได้รับการรักษาไว้เหนือสิ่งอื่นใด นั่นคือพันธสัญญากับพระเจ้า ดังนั้นในสมัยพระคัมภีร์นั้น เมื่อใดก็ตามที่มีการถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า จะมีการเติมเกลือลงไปเล็กน้อยด้วย “อย่าให้เกลือแห่งพันธสัญญาของท่านกับพระเจ้าขาดไปจากเครื่องบูชาธัญพืชของท่าน จงถวายเกลือพร้อมกับเครื่องบูชาทุกอย่างของท่าน” (เลวีนิติ 2:13) ดังนั้น เกลือจึงเป็นเครื่องเตือนใจถึงความจำเป็นพื้นฐานของเราที่จะต้องรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้า นั่นหมายความว่า ปัญหาของเราและแสงสว่างแห่งชีวิตของเราต้องมาจากพระเจ้า มาจากความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างสม่ำเสมอ เหมือนเกลือที่เราปรุงในอาหารเพิ่มรสชาติเสมอ ไม่ใช่เติมบ้างไม่เติมบ้าง

ในสมัยโบราณ เมื่อผู้คนหรือชนชาติต่าง ๆ ทำพันธสัญญาแห่งมิตรภาพต่อกัน พวกเขามักจะประทับตราพันธสัญญานั้นด้วยการแลกเปลี่ยนเกลือเล็กน้อย โดยเฉพาะในแถบตะวันออกกลางและกลุ่มอารยธรรมโบราณ ซึ่งเรียกกันว่า **“พันธสัญญาเกลือ” (Covenant of**

Salt) เนื่องจากเกลือมีคุณสมบัติในการถนอมอาหารไม่ให้เน่าเปื่อย จึงถูกใช้เป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน ซื่อสัตย์ และไม่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา **“มีเกลืออยู่ระหว่างเรา”** เพื่อแสดงถึงมิตรภาพที่ตัดไม่ขาด สื่อถึงชีวิตที่หลอมรวมกันจนไม่สามารถแยกเกลือของใครออกมาได้อีก การมอบเกลือให้แก่กันจึงเป็นการแสดงออกถึงการให้เกียรติและพันธสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ในฐานะเกลือแห่งแผ่นดิน เราถูกเรียกให้เป็นพยานถึงพันธสัญญากับพระเจ้าด้วยความยินดีและความกตัญญู และแสดงให้เห็นว่าเราเป็นผู้คนที่สามารถสร้างสายสัมพันธ์แห่งมิตรภาพ และการอยู่ร่วมกันฉันพี่น้องได้ เป็นผู้คนที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อยับยั้งการทุจริตของความชั่วร้าย โรคภัยแห่งความแตกแยก ความสกปรกโสโครก ของการฉ้อโกงทางธุรกิจ และภัยพิบัติแห่งความอยุติธรรม ความดีและพระเป็นเจ้าดำรงอยู่ในชีวิตของเราเสมอแม้มีอาชญากรรมเห็นแต่สัมผัสได้ ขอให้เราหวงแหนสิ่งดี ๆ ที่เราเป็น และอย่าปล่อยให้ตัวเองถูกความชั่วร้ายกัดกร่อน

ขอพระเจ้าอวยพระพร

คุณพ่อวราพงษ์ วิถีสุนทชัย